

Een greep uit het werk van de natuurbeschermingscommissie

Donderdag 14 januari 1993 omstreeks 20.45 uur. Hans Vader aan de telefoon: door de familie Euwen uit Heemstede is hem gevraagd of de Vogelwerkgroep hulp kan bieden in een urgente zaak. Rond het bejaardencentrum Kennemerduin aan de Herenweg bij de Koediefslaan zal de volgende dag gehakt worden in het bos dat een reigerkolonie bevat. Dus bel ik genoemde familie op: ondanks haar protest wil de directeur het dunnen en schoonen van het bos door laten gaan. Zelfs de terugkeer van de reigers kan hem niet vermurwen. Ik beloof mijn best te zullen doen en vraag me vervolgens af wat we op zo korte termijn nog kunnen doen. Goed dat er dan een natuurbeschermingscommissie is. Een rondje telefoneren volgt.

Evert van Huijssteeden: heeft zowaar dit gebiedje geïnventariseerd en ongeveer veertig nesten in de naaldbomen aangetroffen. Verder zal hij nakijken of hij wat jurisprudentie met betrekking tot gelijke Vogelwetgevallen kan vinden. Belt vanavond nog terug.

Henk Wijkhuizen: altijd goed voor een pittige aanpak. Hij neemt contact op met de Heemsteedse milieu-agent Wevers. Deze suggereert het inschakelen van de pers en de AID (Algemene InspectieDienst, een soort politie). Zal ook terugbellen.

Later op de avond krijg ik van hen de volgende gegevens:

1. Cruciaal is de vraag of het broedseizoen al begonnen is. De Vogelwet geeft hiervoor geen begin- of einddatum. Evert heeft in de jurisprudentie ontdekt dat de rechter in een vergelijkbaar geval te Voorburg beslist heeft dat het broedseizoen begonnen is als de eerste vogels op de nesten zijn teruggekeerd. Dat zit dus goed, dankzij de gegevens van de omwonenden.
2. In verband met dit punt betreffende de aanvang van het broedseizoen moet er naast een gemeentelijke kapvergunning ook een zogenaamde vergunning H door de provincie verstrekt worden. Dit is een vergunning in het kader van de Vogelwet, die voor beschermde vogels slechts afgegeven wordt bij acuut gevaar of zware overlast.
3. Van Henk hoor ik nog dat er de volgende ochtend om 10.00 uur in het tehuis een bespreking zal plaatsvinden tussen de directeur (dhr. Bakker), de dienst Groen van de gemeente Heemstede (dhr. Knechterink), de heer Hertog van het bedrijf dat het werk zal uitvoeren en de heer Wevers van de milieupolitie. En wij, besluit ik op eigen gezag.

De volgende ochtend opent de directeur de vergadering met de nadrukkelijke mededeling dat het welzijn van de hem toevertrouwde oudjes van doorslaggevend belang is. Afgezien van mijn

hartelijke instemming met deze houding is het verband met de te bespreken zaak mij nog niet duidelijk. Wie worden er nu eigenlijk bedreigd door de kap? Bovendien zegt de directeur nog dat de bewoners gek zijn op de vogels en dat van overlast dus geen sprake is. Dat onze actie tot behoud van de kolonie dus geheel met het belang van de oudjes strookt schijnt niet door te dringen, waarschijnlijk omdat hij volgens de Boswet verplicht is tot het in stand houden van het bos rond het huis. Ons standpunt dat we alleen bezwaar hebben tegen het tijdstip van de kap (broedseizoen) wordt bestreden:

- Van verstoring is geen sprake. Men kapt alleen nestloze (naald-)bomen en zieke iepen.
- De reigers zijn niet teruggekeerd, want ze zitten er het hele jaar. Onze opmerking dat dit onjuist is wordt ondersteund door een van de werknemers van het huis: 's winters zijn de reigers er nooit. Ze zijn dus wel teruggekeerd.

De conclusie is tenslotte dat ook een Vogelwetvergunning H bij de provincie aangevraagd moet worden. De heer Hertog van het kapbedrijf zal daar onmiddellijk achteraan gaan en hij rekent op een snelle en voor hem gunstige beslissing. Wel zal, onafhankelijk hiervan, de kap van zieke iepen aan de zuidrand doorgaan. Aangezien Evert al had gezegd dat de reigers alleen in de meer in het centrum gelegen naaldbomen broeden gaan we hiermee akkoord.

Dezelfde ochtend bel ik de provinciale dienst Ruimte en Groen op en zet de zaak met ons bezwaar uiteen. Enige dagen daarna belt de dienst hierover terug, wat ik op zichzelf al waardeer, en bericht dat de vergunning is aangevraagd, maar mede door onze actie is geweigerd. Pas na 15 augustus mag er gekapt worden. De familie Euwen hebben we direct ingelicht en zij zal letten op de naleving van dit kapverbod.

Bij dit succesje komt nog dat het Haarlems Dagblad twee artikelen aan de affaire heeft gewijd, nadat zij ons om gegevens had gevraagd. Al met al reden tot tevredenheid.

Lang niet altijd hebben we succes en de meeste gevallen vereisen véél meer tijd, zoals blijkt uit het verslag van Louis van Trignt over de al jaren lopende kwestie van bestemmingsplan S2 en de Elsbroekerpolder bij Hillegom (Fitis 29 (1): 47-48). Ondanks het feit dat we geen professionals zijn en in vergelijking met de andere natuurorganisaties in de regio kunnen we vaststellen dat we geen slecht figuur slaan. Dat is vooral te danken aan de verheugende inzet van een paar mensen, die ik hier uit naam van de vereniging uitdrukkelijk wil bedanken. Tevens blijkt er in de kringen van de natuurbeschermers een steeds groter wordende deskundigheid te groeien. En zonder deze kun je ook al niet veel bereiken.

Martin Smit